

Nationaal Park La Gomera

Correspondent te La Gomera

Na aankomst van de Zeezwaluw in de marina van San Sebastian op La Gomera, rust de bemanning eerst een paar dagen uit. Want 12 dagen ankeren voor "open Atlantische kust" [bij Los Cristianos op Tenerife](#), was toch weer even wennen.

Gelukkig is op loopafstand van de marina een toeristeninformatie kantoor waar de vermoeide zeilers veel kennis over La Gomera absorberen. Op La Gomera ligt in het centrale deel van het eiland en rond de hoogste pieken het 4000 hectare grote "[Garajonay Nacional Parque](#)".

Sinds 1981 is het al een National park en in 1986 werd het een World Heritage Site. Dit uniek bos-ecosysteem (regenwoud) met de altijd groene Canarische laurierbomen begon aan de mistige noordhelling op het westelijk gedeelte van het eiland en is het laatste in zijn soort in Europa. Er lopen (gelukkig) weinig autowegen door het park en de enige manier om het park goed te leren kennen is wandelend. Eenmaal uitgerust wordt voor 4 dagen een auto gehuurd om het eiland te verkennen.

Allereerst gaat de Zeezwaluw bemanning via een mooie slingerweg door de bergen naar het

bezoekers- centrum van het Garajonay park vlakbij Agulo aan de noordzijde van het eiland. In dit centrum is veel moeite gedaan om inzicht te geven in de gebruiken van de oorspronkelijke en huidige bewoners van La Gomera.

Rondom het gebouw staan in een mini botanische tuin de meest voorkomende bloemen, planten en bomen van het park. Allemaal voorzien van namen. Een Parkranger in het centrum geeft veel informatie (heel toevallig in het Nederlands) over de grootte van het park, de verwoestende bosbrand van

2012 en diverse wandelingen met bijbehorende moeilijkheidsgraad.

Voorzien van veel informatiemateriaal t.a.v. wandelingen wordt via de route dwars door het park de thuisreis aanvaard. 's Avonds worden direct 2 wandelingen uitgezocht en een variatie aan autoroutes om in 4 dagen, zoveel mogelijk van het eiland te verkennen. De beide wandelingen, van ongeveer 6 km, waren heel uniek. Lopen door een regenwoud/bos, valt bijna niet te omschrijven, de foto's/collages moeten dan ook voor zichzelf spreken.

De totale stilte, op wat vogelgeluiden en het ruisen van de wind na, is ongekend. De zonnestralen die spelenderwijs tussen de dichte begroeiing doorbreken geven kleurnuances zoals alleen een schilderspalet heeft. Af en toe een ontmoeting met een medewandelaar verder niemand om je heen. Geen bankjes om even uit te rusten, maar genoeg stammen om op te zitten doch die zijn met vochtig mos of paddenstoelen begroeid.

Eén wandeling is door een volledig groen bos, terwijl de andere wandeling gedeeltelijk langs een in 2012 verbrand gedeelte loopt. Heel triest om te zien, dode zwarte bomen of alleen stammen. Rechtop staand, omgevallen of alweer omgeven door nieuw opgeschoten groene struiken en bomen. De natuur lijkt zichzelf bijzonder snel te herstellen onder juiste condities (zonder directe inmenging van menselijk handelen).

—/—

Twee nationale parken op 2 eilanden van de Canarische eilandengroep die zo verschillend zijn in hun schoonheid. Het één open, droog, kaal en onbegroeid met mooie vergezichten, het ander een altijd omsloten vochtig, groen oerbos bijna zonder vergezichten. De Zeezwaluwjes vonden het heel bijzonder om beide parken in een tijdsbestek van 4 weken te kunnen bezoeken.